

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ماه مبارک رمضان: همت خود را بلند ببریم!

(ترجمه)

امسال ماه مبارک رمضان متفاوت از سال‌های گذشته فرا رسید؛ این تفاوت از زاویه رنج‌های زندگی امت اسلامی مثل ظلم، قتل، گرسنگی، به یغما بردن ثروت‌ها، سائر مصیبت‌ها و سوختن تمام بشریت در آتش سرمایه‌داری نیست، بلکه مصیبت کرونا فرود آمد تا بدبختی امت و سختی زندگی‌اش را بیفزاید و در عین حال، فرود آمد تا بیشتر از پیش فساد/ناکارایی ایدئولوژی سرمایه‌داری، انحطاط و زیان‌های فاحشی را که به بشریت به طور عام و به برای مسلمانان به طور خاص رسانده است، آشکار سازد! باز هم به آن چه که دائم می‌گوییم، تأکید می‌کنیم که هیچ ناحیه مثبت فکری، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، صحتی، آموزشی و نظامی در این ایدئولوژی سرمایه‌داری وجود ندارد و تأکید می‌کنیم که صفات تولید شده باید واقعیت تولید کننده را از دید ناتوانی، نقصان و سردرگمی منعکس سازد.

این ماه مبارک را پذیرایی می‌کنیم و همه امید و خوش‌بینی داریم؛ زیرا ما امتی هستیم که ناامیدی را نمی‌شناسیم، شاید خواست و اراده الله تبارک و تعالی در پدید آمدن و شیوع این ویروس، این باشد که جهانیان با دقت‌ترین، بزرگترین و واضح‌ترین آئینه - به زندگی‌شان - بنگرند.

در واقعیت کنونی اما نزدیک به پایان رسیدن نظام سرمایه‌داری پلید و بازگشت در صدر جدول قرار گرفتن نظام اسلامی که امت اسلامی قرن‌ها تحت چتر آن زندگی نموده و در سایه آن از عزت‌مندی اسلام برخوردار بودند، مزده می‌دهیم و برای این که آن روزگار بازگردد، باید از جان و مال خود بگذریم، الله تبارک و تعالی می‌فرماید:

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ [توبه: ۱۱۱]

ترجمه: بی‌گمان الله - سبحانه و تعالی - جان و مال مؤمنان را به (بهایی) بهشت خریداری می‌کند. (آنان باید) در راه الله بجنگند و بکشند و کشته شوند. این وعده‌ای است که الله آن را در (کتاب‌های آسمانی) تورات و انجیل و قرآن (به عنوان سند معتبری ثبت کرده است) و وعده راستین آن را داده است. چه کسی از الله به عهد خود وفا کننده‌تر است؟ پس به معامله‌ای که کرده‌اید شاد باشید و این پیروزی بزرگ و رستگاری سترگی است.

واقعیت امروزی مسلمانان - با تأسف - آشکار می‌سازد که مفاهیم‌شان مخالف آن چه که اسلام می‌خواهد، گردیده است؛ چون آنان برای امور دنیا به شدت می‌شتابند، اما در امور آخرت سستی و کندی می‌ورزند، در حالی که الله - سبحانه و تعالی - ما را در امور آخرت مخاطب قرار داده چنین می‌فرماید: ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ ترجمه: به سوی نیکی‌ها بشتابید. و نیز فرموده: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ترجمه: و به سوی مغفرت رب و پروردگارتان بشتابید. اما در امور دنیا و کار کردن برای دنیا ما را مخاطب قرار داده و چنین می‌فرماید: ﴿فَأْمُسُوا فِي مَنَاقِبِهَا﴾ ترجمه: در اطراف و جوانب آن راه بروید. یعنی آرام آرام راه بروید و شتاب نوزید.

در اینجا دو پیام دارم: پیام نخست؛ برای مسلمانان یکتاپرست، آنانی که تاکنون به قافله‌ای نپیوسته‌اند که برای ازسرگیری زندگی اسلامی کار می‌کند، الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنَا قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ [توبه: ۳۸]

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چرا هنگامی که به شما گفته می‌شود: «به سوی جهاد در راه الله حرکت کنید!» بر زمین سنگینی می‌کنید (و سستی به خرج می‌دهید)؟! آیا به زندگی دنیا به جای آخرت راضی شده‌اید؟! با اینکه متاع زندگی دنیا، در برابر آخرت، جز اندکی نیست!

فرائض تنها آن فرائضی نیست که شما در درس‌های تان و در مساجد به آن فرا می‌خوانید که تقریباً تنها به عبادات منحصر می‌شود، بلکه تاجی وجود دارد که تمامی فرض‌ها با آن تاج‌گذاری می‌گردد و آن فرائض برپا نمی‌گردد؛ مگر با برپایی آن فرض. بدون شک آن فرض کار کردن برای بازگرداندن حکم الله در زمین (خلافت راشده ثانی بر منهج نبوت) است و این فرض با نشستن مان در خانه‌ها و در مساجد و فقط دعا کردن، انجام نمی‌یابد؛ بلکه باید قربانی بدهیم؛ زیرا قربانی دادن از امور لازمه آن است و از باب "ما لا یتم الواجب إلا به فهو واجب" (آنچه که بدون آن واجب پوره نمی‌گردد، آن نیز واجب است) "حکم آن را می‌گیرد (قربانی دادن فرض است).

پس ای مسلمانان! اصحاب کرام -رضی الله عنهم اجمعین- را در پافشاری بر تقدیم قربانی‌ها و عزم راسخ داشتن به ادامه بزرگترین قدر ممکن تلاش را به خرج دادن، الگو و پیشوا قرار دهید تا خود را در روز حساب نجات بدهید. ابو درداء رضی الله عنه می‌فرماید: «از آن چه که بر خود بسیار می‌هراسم، اینست که روز قیامت در پیشگاه الله بایستم و برایم گفته شود، دانستی (علم کسب نمودی) پس چه عمل کردی؟»

پیام دوم: پیام دوم را برای برادران و خواهران دعوت گر خود ارایه می‌کنم و می‌گویم: چراغ نیاز به شعله دارد تا روشنی نماید. ما با گرفتن مسئولیت رهبری امت و گرفتن دستان فرزندان امت و سوق دادن‌شان به سوی نجات از منجلاب سرمایه‌داری پلید، به مثابه چراغ هستیم و برای ما شایسته و مناسب نیست؛ مگر این که مشعل چراغ مان بسیار بلند باشد و نوری را پخش کند که همه جا را روشن نماید و هیچ جای برای بی‌همتی و تنبلی نیست.

بزرگی مسئولیتی که به عهده‌ی ماست، بار ما را ثقیل نموده و حرص ما را شدیدتر گردانیده است. از الله -سبحانه و تعالی- استعنا داریم که از جمله عالم‌های عمل‌کننده و مخلصین باشیم تا این که از آتش جهنم در امان بمانیم. رسول الله صلی الله علیه وسلم می‌فرماید:

«الْعَالَمُونَ فِي النَّارِ إِلَّا الْعَامِلِينَ، وَالْعَامِلُونَ فِي النَّارِ إِلَّا الْمُخْلِصِينَ، وَالْمُخْلِصُونَ فِي بِلَاءٍ عَظِيمٍ»

ترجمه: عالمان در آتش جهنم اند؛ مگر عمل‌کنندگان و عمل‌کنندگان در آتش جهنم اند؛ مگر مخلصین و مخلصین در ابتلاء و امتحان بزرگ قرار دارند.

زمان تجدید همت و بستن اراده عزم برای این که کار خود را شب و روز ادامه دهیم، رسیده است تا آن که به هدف بزرگی که بخاطر آن به قافله دعوت پیوسته ایم، برسیم و این قول رسول الله -صلی الله علیه وسلم- به همسرش خدیجه -رضی الله عنها- را همیشه تکرار کنیم: «لا راحة بعد الیوم» یعنی: بعد از امروز راحتی و آسایش وجود ندارد. این زمان شجاعت و اقدام است، زمان ترک بی‌همتی و راحتی است! کار خود را ادامه بدهیم و به حق چنگ بزنیم. باید تمايلات نفس خود را زیر پا بگذاریم و برایش اجازه ندهیم که ما را توقف دهد؛ زیرا بعد از توقف سر پایی و انحراف می‌آید.

تقریباً هفت دهه می‌شود که ما سفر طولانی خود را آغاز کرده‌ایم! به اذن الله به زودی به هدف خواهیم رسید! ما در این مسابقه قرار داریم و چشمان مان پایان هدفی را که از خاطر آن خارج شده‌ایم، نگاه می‌کند؛ هنگامی که مسابقه‌دهنده به رسیدن به پایان مسابقه نزدیک می‌شود، گام‌های وسیع بر می‌دارد و به سرعت خود می‌افزاید! شما را به گسترش گام‌ها و زیاد نمودن و بیشتر نمودن اعمال و سبقت ورزیدن به مغفرت از جانب الله فرا می‌خوانم! وعده الله سبحانه و تعالی آمدنی است؛ نه غیر ممکن و نمی‌خواهیم که این فرصت را از دست بدهیم و نایل شدن به این جایگاه را برای دیگران واگذار کنیم که پشیمان خواهیم شد. به الله پناه می‌بریم! آیا برنده به کسی که در قطار آخر قرار دارد، ملحق می‌شود؟!

برای این که هرکدام ما به عملکرد و کارنامه اعمال خود رجوع کنیم، باید خطبۀ خلیفۀ اول، حضرت ابو بکر صدیق رضی الله عنه را یاد کنم: «بدانید ای بندگان الله! شما امروز یا فردا در اجل (وقت معینی) که شما از آن معلومات ندارید، می‌روید؛ اگر توانستید که وقت و اجل‌ها را در حالی بگذرانید که مشغول کار برای الله باشید، انجام دهید و این کار را نمی‌توانید؛ مگر با یاری الله! پس در این کار وقت‌های تان را به آرامی قبل از این که سپری شود و شما را به بدترین کارتان برگرداند، سبقت ورزید؛ زیرا قوم‌هایی بودند که وقت‌های خود را برای غیر خود قرار داده بودند و نفس‌های خود را فراموش کرده بودند، و من شما را از این که مثل آنان باشید، منع می‌کنم، پس زود باشید! زود باشید...! خود را نجات دهید! خود را نجات دهید! زیرا به دنبال شما کسی است که شما را بی‌درنگ می‌خواهد و کار آن بسیار سریع و زود است.

نویسنده راضیه عبد الله

برای رادیوی دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

17 اپریل 2020م

24 شعبان 1441هـ.ق

مترجم: حمزه "پارسا"